

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 lipca 2008 r.

w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003)

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2997)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/854/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i zapoznaniu się z przedstawionymi uwagami,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 21 lutego 2003 r. Komisja została powiadomiona (pismem zarejestrowanym pod numerem CP 15/2003) o nadużyciach w stosowaniu programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego na Sardynii, zatwierdzonego przez Komisję w roku 1998 (sprawa N 272/98).
- (2) Pismem z dnia 26 lutego 2003 r. (D/51355) Komisja zwróciła się do władz włoskich o wyjaśnienia w tej sprawie. W dniu 28 marca 2003 r. Komisja przychyliła się do wniosku władz włoskich o przedłużenie terminu przekazania wymaganych informacji, przedstawionych następnie w piśmie z dnia 22 kwietnia 2003 r. (A/33012).
- (3) Dnia 3 lutego 2004 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie „Nadużyć w stosowaniu programu pomocy N 272/98 – decyzja o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE”. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana

w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w przedmiotowej sprawie.

- (4) W piśmie z dnia 10 marca 2004 r. (D/5172) Komisja przychyliła się do wniosku władz włoskich o przedłużenie terminu przekazania wymaganych informacji, przedstawionych następnie przez władze włoskie w piśmie z dnia 19 kwietnia 2004 r., zarejestrowanym przez Komisję w dniu 26 kwietnia 2004 r. (A/32956).
- (5) W piśmie z dnia 30 kwietnia 2004 r., zarejestrowanym przez Komisję pod tą samą datą, Komisja otrzymała komentarz jednej z zainteresowanych stron, należącej do beneficjentów pomocy w ramach programu. Do Komisji nie wpłynęły dalsze uwagi ze strony skarżącego.
- (6) Pismem D/53359 z dnia 13 maja 2004 r. Komisja przekazała otrzymane uwagi władzom włoskim w celu umożliwienia im zajęcia stanowiska.
- (7) Władze włoskie nie przekazały żadnego komentarza do przedstawionych im uwag.
- (8) Dnia 7 grudnia 2004 r. odbyło się w Brukseli spotkanie z władzami włoskimi.
- (9) W piśmie z dnia 28 czerwca 2005 r., zarejestrowanym przez Komisję pod datą 30 czerwca 2005 r. (A/35257), władze włoskie przekazały dodatkowe informacje w przedmiotowej sprawie.
- (10) Dnia 22 listopada 2006 r. Komisja podjęła decyzję o sprostowaniu i rozszerzeniu postępowania, opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w przedmiotowej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 30.3.2004, s. 4 i Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 79 z 30.3.2004, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

- (11) W odniesieniu do decyzji o sprostowaniu i rozszerzeniu postępowania nie wpłynęły żadne uwagi ze strony włoskich władz ani zainteresowanych osób trzecich.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (12) Program pomocy N 272/98 przewiduje dotacje na rzecz początkowych inwestycji, w obrębie sektora hotelarskiego na Sardynii. Program pomocy regionalnej został przyjęty w roku 1998 ⁽¹⁾ i jest, w opinii Komisji, zgodny z zasadami wspólnego rynku, na mocy odstępowania, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

- (13) Program pomocy obejmuje dwa środki:

- a) środek przewidujący pomoc na rzecz inwestycji początkowych, w formie dotacji lub pożyczek preferencyjnych;
- b) środek, określony w art. 9 *legge regionale* (ustawy regionalnej) nr 9 z dnia 11 marca 1998 r., przewidujący pomoc operacyjną, zgodnie z tzw. zasadą *de minimis*, w postaci pożyczki o obniżonej stopie procentowej.

Niniejsza decyzja nie dotyczy drugiej części programu, wspomnianej tutaj jedynie w celu zilustrowania ogólnego kontekstu.

- (14) Władze włoskie poinformowały o treści ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r., dotyczącej programu pomocy regionalnej, nie przekazując jednak wraz z zawiadomieniem żadnych aktów wykonawczych.

- (15) W decyzji dotyczącej przyjęcia programu Komisja określiła omawiany środek pomocy w następujący sposób:

- a) celem programu jest udzielanie dotacji na rzecz inwestycji początkowych w sektorze turystycznym;
- b) pomoc jest udzielana w postaci dotacji, obejmujących do 40 % kosztów kwalifikowalnych, jak również pożyczki preferencyjnej w wysokości 35 % kosztów kwalifikowalnych (pożyczka o obniżonej stopie procentowej może skutkować obniżeniem 60 % w stosunku do stopy referencyjnej);
- c) decyzja w jednoznaczny sposób zobowiązuje władze włoskie do zastosowania odpowiedniej intensywności pomocy, po zatwierdzeniu krajowej mapy pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006;
- d) czas trwania programu jest nieokreślony i obejmuje wyasygnowanie kwoty w wysokości 2,6 mln EUR w pierwszym roku realizacji środka;
- e) wnioski o dofinansowanie muszą być składane przed rozpoczęciem realizacji poszczególnych projektów;

- f) pomoc w postaci pożyczki o obniżonej stopie procentowej może objąć również, w określonych sytuacjach, inwestycje zrealizowane przed wdrożeniem włoskiej ustawy regionalnej nr 40 z roku 1993. Zgodnie ze zobowiązaniem władz włoskich ten rodzaj pomocy ogranicza się jedynie do wsparcia zgodnego z zasadą *de minimis*.

- (16) Po zatwierdzeniu programu przez Komisję, region Sardynia wydał dekret oraz szereg uchwał w kwestii jego wdrożenia. Po przyjęciu w kwietniu 1999 r. dekretu nr 285 ⁽²⁾ podjęto określone decyzje administracyjne, w szczególności uchwały (wł. *deliberazioni*) nr 33/4 i nr 33/6 z dnia 27 lipca 2000 r. Uchwała nr 33/6 obowiązuje wraz z uchwałą nr 33/4 i stanowi, że w niektórych wyjątkowych przypadkach pomoc może zostać udzielona również na rzecz inwestycji, które rozpoczęły się przed datą przedstawienia stosownego wniosku o dofinansowanie.

- (17) W następstwie zatwierdzenia krajowej mapy pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006 zaczęto stopniowo wdrażać program stosownie do określonego zakresu intensywności pomocy ⁽³⁾. W piśmie z dnia 2 listopada 2000 r. (A/39177) władze włoskie poinformowały Komisję o podjęciu odpowiednich działań dla realizacji stosownych środków, które potwierdzały:

- a) dostosowanie intensywności pomocy do maksymalnych pułapów pomocy, zgodnych z krajową mapą pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006 (zob. w szczególności uchwałę nr 34/73 z dnia 8.8.2000 r.);

- b) przestrzeganie zasady konieczności pomocy (zob. w szczególności art. 6 uchwały nr 33/4 z dnia 27.7.2000 r., który w jednoznaczny sposób określa kwalifikowalność kosztów poniesionych po złożeniu wniosku o dofinansowanie) ⁽⁴⁾.

- (18) Na podstawie informacji przekazanych przez władze włoskie, w piśmie z dnia 17 maja 2001 r., Komisja przyjęła do wiadomości fakt, że Włochy przychyliły się do propozycji realizacji stosownych środków, i potwierdziła, iż program został dostosowany do wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z roku 1998 (zwane dalej „wytycznymi z 1998 r.”) ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Decreto dell'assessore del turismo, artigianato e commercio del 29.4.1999, n. 285 „Esecutività della Deliberazione della Giunta Regionale n. 58/60 del 22.12.1998 come modificata dalla Deliberazione n. 16/20 del 16.3.1999 che approva la direttiva di Attuazione prevista dall'Art. 2 della L.R. 11 marzo 1998 n. 9 disciplinante: incentivi per la riqualificazione delle strutture alberghiere e norme modificative della L.R. 14.9.1993 n. 40”. B.U.R.A.S. n. 14 dell'8.5.1999.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 24.6.2000, s. 11.

⁽⁴⁾ Załącznik do uchwały nr 33/4 z dnia 27.7.2000 r. „Direttive di attuazione della L.R. 11 marzo 1998, n. 9” – art. 6 Koszty kwalifikowalne: „[...] Dopuszcza się wyżej wymienione koszty, pod warunkiem że zostały one dokonane po złożeniu wniosku o przyznanie przewidzianych korzyści”.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁾ Pismo Komisji z dnia 12.11.1998, SG(98) D/9547.

- (19) Konkretnie rzecz ujmując, program był wdrażany w oparciu o procedurę zaproszenia do składania wniosków poprzez publikację wezwania do składania stosownych wniosków sformułowanych zgodnie z ww. uchwałami.
- (20) Wedle władz państwowych w roku 2001 ogłoszono pierwsze zaproszenie do składania wniosków (tzw. zaproszenie z 2000 r.), w którym wezwano strony zainteresowane do zaprezentowania formalnego wniosku o dofinansowanie w ramach programu pomocy.
- (21) Z dostępnych informacji wynika, że po pierwszym zaproszeniu do składania wniosków przyjęto następujące uchwały:
- dnia 31.1.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 3/24 proponującą pierwszy wykaz beneficjentów, którym przyznano pomoc w kilku branżach. zastosowane kryteria selekcji zostały wyszczególnione w uchwale nr 33/4 i dodatkowo określone w okólniku z dnia 21.11.2000 r.,
 - dnia 16.4.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 12/17 zmieniającą ww. wykaz beneficjentów i przedstawiającą nowy wykaz,
 - dnia 18.7.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 23/40, aprobującą wykaz projektów kwalifikowalnych, w ramach zaproszenia z 2000 r.,
 - dnia 7.2.2003 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 5/38 korygującą niektóre błędy dotyczące określonych beneficjentów, którym przyznano pomoc przewidzianą w uchwale nr 23/40.
- (22) W informacjach przekazanych w dniu 22 kwietnia 2003 r. (zarejestrowanych dnia 28 kwietnia 2003 r. pod numerem A/33012) na s. 13 władze włoskie deklarują, że „w interesie regionu postanowiono umieścić w rankingu kilka tzw. projektów »krytycznych« (czyli projektów, których realizacja rozpoczęła się przed datą zaprezentowania wniosku o pomoc, ale po dacie wejścia w życie ustawy, czyli po dniu 5 kwietnia 1998 r.)”. W efekcie, według władz włoskich, w roku 2002 została przyznana pomoc na rzecz przynajmniej 28 projektów inwestycyjnych rozpoczętych przed datą złożenia wniosku o pomoc w ogólnej kwocie ok. 24 mln EUR.
- 3. POWODY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA**
- (23) Wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające, Komisja przypomniła, że zgodnie z pkt 4.2 wytycznych z 1998 r. wniosek o pomoc musi być złożony przed rozpoczęciem realizacji projektu.
- (24) Komisja zwróciła też uwagę na fakt, że obowiązek ten został dodatkowo potwierdzony decyzją Komisji z roku 1998 o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego we Włoszech – Region Sardynia (N 272/98).
- (25) Jednakże, mimo że decyzja Komisji ustanawiała obowiązek składania przez beneficjentów wniosków o pomoc przed rozpoczęciem realizacji projektu, a władze włoskie potwierdziły w jednoznaczny sposób ⁽¹⁾ wywiązanie się z tego obowiązku, przy realizacji stosownych środków, w następstwie wejścia w życie wytycznych z roku 1998, władze włoskie przyjęły szereg przepisów wykonawczych (w szczególności uchwałę z dnia 22.12.1998 r. i uchwałę nr 33/6 z dnia 27.7.2000 r.), o których nigdy nie poinformowały Komisji. Powyższe akty wykonawcze przewidywały możliwość udzielenia pomocy – w drodze wyjątku i tylko w pierwszym roku obowiązywania programu – w ramach pierwszego zaproszenia do składania wniosków, na rzecz projektów inwestycyjnych, których realizację rozpoczęto przed datą złożenia wniosku o pomoc. Biorąc to pod uwagę, Komisja stwierdza, że władze włoskie nie wywiązały się z obowiązków nałożonych decyzją Komisji zatwierdzającą program pomocy i nie przestrzegały wymogów określonych w wytycznych dotyczących pomocy regionalnej.
- (26) Komisja stwierdziła ponadto, że efekt zachęcający pomocy może zostać zniweczony, jeśli wniosek o udzielenie pomocy nie jest składany przed faktycznym rozpoczęciem prac związanych z projektem. Komisja uznała, że zaistniałe okoliczności mogą stanowić przypadek nadużycia pomocy N 272/98 w rozumieniu art. 16 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem proceduralnym”), i wyraziła swe wątpliwości w kwestii zgodności z zasadami wspólnego rynku pomocy udzielonej na rzecz projektów inwestycyjnych rozpoczętych przed datą złożenia wniosku o pomoc.
- 4. POWODY SKORYGOWANIA I ROZSZERZENIA POSTĘPOWANIA**
- (27) W swej pierwszej decyzji o wszczęciu postępowania analiza dotyczyła przede wszystkim tego, że nie przedstawiono jej nigdy do wglądu ww. przepisów wykonawczych dotyczących programu. Ponadto w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w ogóle nie wspomniano o uchwale nr 33/6.
- (28) Udzielona pomoc, o której mowa w motywie 22, wynikała tymczasem z uchwały nr 33/6, a nie z uchwały nr 33/4, błędnie wymienionej w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego z dnia 3 lutego 2004 r.

⁽¹⁾ Pismem nr 5368 z dnia 25 kwietnia 2001 r. (zarejestrowanym pod nr A/33473). Zob. pkt 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

- (29) Co więcej, pierwsza decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego odnosi się do nadużycia w stosowaniu zatwierdzonego programu pomocy w rozumieniu art. 16 ww. rozporządzenia proceduralnego. Artykuł 16 zazwyczaj rozumie się jako odniesienie do sytuacji, w której beneficjent zatwierdzonego programu pomocy korzysta z pomocy niezgodnie z warunkami konkretnej decyzji o przyznaniu pomocy bądź z umową o udzieleniu pomocy, a nie jako odniesienie do sytuacji, w której państwo członkowskie, zmieniając istniejący program pomocy, tworzy nową pomoc, niezgodną z prawem (art. 1 lit. c) i f) rozporządzenia proceduralnego).
- (30) Z tego powodu oraz w celu wyeliminowania wszelkich nieporozumień Komisja uznała za konieczne skorygowanie i rozszerzenie postępowania i wezwała władze krajowe oraz zainteresowane osoby trzecie do przedstawienia jej ewentualnych uwag.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (31) W odpowiedzi na decyzję z roku 2004, opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, Komisja otrzymała następujące uwagi jednej z zainteresowanych stron:

— Grand Hotel Abi d'Oru S.p.a.

Przekazane uwagi miały na celu udowodnienie zaistnienia efektu zachęcającego oraz przestrzegania zasady konieczności pomocy.

- (32) W celu zilustrowania pełnego poszanowania efektu zachęcającego oraz zasady konieczności pomocy strona zainteresowana opiera się na następujących stwierdzeniach:

— po pierwsze, strona zainteresowana stwierdza, że złożyła wniosek o pomoc przed rozpoczęciem prac inwestycyjnych, w obrębie innego programu pomocy regionalnej oznaczonego jako program N 715/99 ⁽¹⁾ (ustawa nr 488 z roku 1992). Mimo że jej wniosek został dwukrotnie rozpatrzony pozytywnie, nie otrzymała jeszcze żadnego dofinansowania z powodu niedostatecznych środków finansowych,

— nie otrzymawszy pomocy w ramach ww. programu i zważywszy na fakt, że w tym samym czasie (maj 1999 r.) zostały opublikowane przepisy wykonawcze do ustawy regionalnej nr 9 z roku 1998, zainteresowana strona postanowiła złożyć wniosek o pomoc w ramach programu będącego przedmiotem postępowania; zainteresowana strona wyjaśnia, że liczyła na pozytywne rozpatrzenie wniosku, mimo że prace związane z projektem już się rozpoczęły, opierając się na zasadach określonych w pierwszym akcie wykonawczym do środka pomocy, dekretem nr 285 z roku 1999, który przewidywał możliwość udzielenia pomocy również na rzecz rozpoczętych już projektów, pod warunkiem że początek prac miał

miejsce po wejściu w życie ustawy regionalnej nr 9 z roku 1998, tj. po dniu 5 kwietnia 1998 r.,

— zainteresowana strona dodaje, że wniosek o pomoc złożony w ramach programu będącego przedmiotem postępowania dotyczył tylko części kompleksowego projektu inwestycyjnego (kwalifikowalne koszty w ramach pierwotnego projektu inwestycyjnego opiewały na kwotę 10 500 000 EUR, natomiast koszty ujęte we wniosku o pomoc w ramach programu będącego przedmiotem postępowania wynosiły 9 039 028 EUR),

— zainteresowana strona stwierdza, że fakt złożenia wniosku o pomoc po rozpoczęciu prac, w ramach programu będącego przedmiotem postępowania, jest nieistotny, gdyż odnosi się jedynie do ponownego złożenia tego samego wniosku, przedstawionego pierwotnie w ramach innego programu pomocy regionalnej, a dotyczącego tego samego projektu inwestycyjnego.

- (33) Zainteresowana strona uzasadnia konieczność pomocy, podkreślając m.in. że w obliczu braku publicznego dofinansowania nie podjęłaby się realizacji przedmiotowego projektu inwestycyjnego. W celu rozpoczęcia inwestycji, w oczekiwaniu na przyznanie pomocy, strona zainteresowana skorzystała również z kredytów bankowych zaciągniętych na bardzo krótki okres.

- (34) Po podjęciu decyzji o skorygowaniu i rozszerzeniu postępowania ⁽²⁾ nie wpłynęły do Komisji żadne inne uwagi.

6. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

- (35) W odpowiedzi na oceny Komisji przedstawione w piśmie o wszczęciu postępowania władze włoskie powołały się na trzy główne argumenty, mające potwierdzić wystąpienie uzasadnionych oczekiwań i efektu zachęcającego środków pomocy oraz odpowiedniego określenia proggu *de minimis*.

Uzasadnione oczekiwania i efekt zachęcający

- (36) W uwagach przekazanych Komisji władze włoskie stwierdzają, że wystąpiły uzasadnione oczekiwania, i powołują się na zasadę pewności prawnej. Wyjaśniają przede wszystkim, że ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. jest w pewnym sensie uznawana przez beneficjentów za kontynuację poprzedniego programu, określonego w ustawie regionalnej nr 40 z 1993 r. (wciąż istniejącej i obowiązującej), która jest realizowana w oparciu o system kolejnego rozpatrywania składanych wniosków (program N 611/93, zmieniony przez program N 250/01), istniejący i obowiązujący w analizowanym okresie. Władze włoskie wyjaśniają, że system ten przyczynił się do powstania wśród beneficjentów uzasadnionych oczekiwań, iż przysługuje im prawo do otrzymania dotacji jedynie na podstawie wniosku o pomoc, niezależnie od faktu, czy realizacja projektów została już rozpoczęta.

⁽¹⁾ Pismo do państwa członkowskiego z dnia 2.8.2000 r., SG(2000) D/105754.

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

- (37) Władze włoskie wyjaśniają ponadto, że przepisy wykonawcze do programu pomocy regionalnej zostały przyjęte po jego zatwierdzeniu przez Komisję. Pierwszy akt wykonawczy został przyjęty w dniu 29 kwietnia 1999 r. (dekret nr 285 z 1999 r.). Artykuł 17 tego dekretu („Przepisy przejściowe”) uznaje za kwalifikowalne koszty poniesione po dacie wejścia w życie ustawy (dnia 5 kwietnia 1998 r.). Dekret nr 285 z roku 1999 został opublikowany w Biuletynie Urzędowym Regionu Sardynia dnia 8 maja 1999 r. (1).
- (38) Władze włoskie dodają, że dekret nr 285 z 1999 r. został anulowany dnia 27 lipca 2000 r. na mocy uchwały nr 33/3 ze względu na błędy, które zawierał. Jednocześnie region Sardynia przyjął nowe dyrektywy wykonawcze, o których powiadomił Komisję dnia 20 września 2000 r.
- (39) Władze włoskie podkreślają, że przy przyjmowaniu powyższych uchwał, dnia 27 lipca 2000 r., region Sardynia musiał wziąć pod uwagę fakt, że opublikowanie dekretu nr 285 z roku 1999 w Biuletynie Urzędowym stworzyło uzasadnione oczekiwania wśród beneficjentów. Z tego powodu postanowiono, że w przypadku pierwszego zaproszenia do składania wniosków zostaną pozytywnie rozpatrzone wnioski o pomoc dotyczące projektów inwestycyjnych już rozpoczętych, w oparciu o postanowienia art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. Z tego względu uchwała nr 33/6, „Przepisy przejściowe w odniesieniu do pierwszego zaproszenia”, stanowi, że – w drodze wyjątku – w przypadku wniosków złożonych w celu uczestniczenia w pierwszym zaproszeniu do składania wniosków uznaje się, że pomocą mogą być objęte koszty inwestycyjne poniesione po dniu 5 kwietnia 1998 r., czyli po dacie wejścia w życie włoskiej ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r.
- (40) Władze włoskie przypominają także, że w ramach realizacji stosownych środków, w piśmie z dnia 17 maja 2001 r. (D/52027), Komisja potwierdziła zgodność programu z zasadami wspólnego rynku, po zwróceniu się do władz państwowych o wdrożenie art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 69/2001 *de minimis*.
- (41) Władze wyjaśniają ponadto że skuteczna realizacja programu po wejściu w życie uchwały z dnia 27 lipca 2000 r. wymagała ponownego włączenia wniosków o pomoc złożonych po opublikowaniu pierwszego zaproszenia do składania wniosków, z wykorzystaniem nowych formularzy.
- (42) Władze włoskie wskazują na zaistnienie efektu zachęcającego, podkreślając, że dotacje były konieczne do spłaty
- pożyczek bankowych pokrywających koszty w okresie pomiędzy poniesieniem kosztów a przekazaniem pomocy.
- (43) Na koniec, władze włoskie oświadczają, że beneficjenci byli zobowiązani wybrać przedmiotowy program pomocy regionalnej na rzecz jednego projektu, ponieważ nie mogli składać wniosków o pomoc w ramach różnych programów pomocy. Należy też podkreślić, że program pomocy regionalnej określony w ustawie regionalnej nr 9 z 1998 r. (N 272/98) oraz państwowy program pomocy regionalnej określony w ustawie nr 488 z 1992 r. (N 715/99) wzajemnie się wykluczają.

Określenie progu *de minimis*

- (44) Władze włoskie stwierdzają, że zasada efektu zachęcającego była przestrzegana, mimo że prace inwestycyjne zostały rozpoczęte przed złożeniem wniosków o pomoc, na mocy postanowień art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. Wedle władz włoskich dla części pomocy udzielonej przed złożeniem wniosku ma zastosowanie zasada *de minimis*. Twierdzą ponadto, że część pomocy, poniżej progu 100 000 EUR, udzielona przed złożeniem wniosku, powinna być rozpatrywana oddzielnie i należy wziąć pod uwagę jedynie koszty poniesione przed ww. datą, a nie wszystkie koszty związane z projektem. Uwagi te dotyczą 12 z 28 projektów.
- (45) W odniesieniu do decyzji o skorygowaniu i rozszerzeniu postępowania nie wpłynęły do Komisji żadne inne uwagi.

7. OCENA ŚRODKA

Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

- (46) Należy przypomnieć, że w ocenie dotyczącej programu N 272/98 przedstawiono konkluzję, iż środek stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, ponieważ spełniał wszystkie warunki określone w ww. artykule.
- (47) Środek stanowi korzyść ekonomiczną dla określonej grupy beneficjentów, redukując ponoszone przez nich zwykłe koszty. Jest on przyznawany w oparciu o środki państwowe i grozi zakłóceniem konkurencji, gdyż przyczynia się do polepszenia sytuacji finansowej niektórych przedsiębiorstw względem konkurencji. Biorąc pod uwagę fakt, że konkurencja w sektorze hotelarskim stanowi przedmiot zainteresowania podmiotów z różnych państw członkowskich, które starają się przyciągnąć turystów, udzielone dofinansowanie na rzecz sektora hotelarskiego może mieć negatywny wpływ na wymianę wewnątrzspółnotową (2).

(1) Bollettino Ufficiale della Regione Sardegna (Suppl. Straordinario n. 3 al Bollettino Ufficiale n. 14 dell'8 maggio 1999).

(2) W przypadku np. Grand Hotel Abi d'Oru Komisja stwierdziła, na podstawie informacji ze strony internetowej, że jest to hotel 4-gwiazdkowy z 177 pokojami, goszczący klientów z Włoch i zagranicy.

Zgodność z prawem

- (48) Program pomocy zgłoszony Komisji i zatwierdzony przez nią zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (49) W ramach realizacji stosownych środków uchwała nr 34/73 zapewniła zgodność z wytycznymi z roku 1998 w kwestii dostosowania intensywności pomocy do maksymalnego pułapu przewidzianego w nowej, krajowej mapie pomocy regionalnej, a z kolei uchwała nr 33/4 zapewniała poszanowanie zasady efektu zachęcającego. Z tego względu Komisja mogła stwierdzić, że zasady określone w ww. uchwałach nie dodają nowych elementów do pierwotnie zatwierdzonego programu pomocy N 272/98.
- (50) Jednakże w opinii Komisji zasady przejściowe wprowadzone na mocy dekretu nr 285 z roku 1999 mogły zmienić pierwotnie zatwierdzony przez nią program. Komisja zaznacza, że nie rozstrzygała dotychczas kwestii przedmiotowych środków wykonawczych, aczkolwiek uwzględnia fakt, że dekret nr 285 z 1999 r. nigdy nie wszedł w życie, gdyż został anulowany na mocy uchwały nr 33/3.
- (51) Dnia 27 lipca 2000 r., poprzez przyjęcie uchwał nr 33/4 i 33/6, wprowadzono kolejne zmiany do programu N 272/98. Jak zostało to wcześniej opisane (motywy 16–21), uchwała nr 33/6 wprowadziła do przedmiotowego środka zmiany niezgodne z warunkami określonymi w podjętej przez Komisję decyzji o zatwierdzeniu programu.
- (52) Jak stwierdzono w motywie 38, władze włoskie utrzymują, że poinformowały Komisję o ww. przepisach wykonawczych dotyczących realizacji stosownych środków.
- (53) Komisja stwierdza, że, po pierwsze, władze krajowe nie poinformowały jej o ww. uchwałach i że Komisja została powiadomiona przez władze włoskie, w ramach realizacji stosownych środków, że uchwała nr 33/4 zapewnia poszanowanie zasady efektu zachęcającego. Jednakże władze włoskie nigdy nie poinformowały Komisji o uchwale nr 33/6 dotyczącej realizacji stosownych środków, naruszając tym samym art. 88 ust. 3 Traktatu WE oraz obowiązek współpracy nałożony na mocy art. 10 Traktatu ⁽¹⁾.
- (54) Dlatego też program pomocy, który został następnie wdrożony, poprzez zastosowanie ww. aktów wykonawczych, jest niezgodny z pierwotną decyzją Komisji o zatwierdzeniu programu.
- (55) W efekcie należy uznać za niezgodne z prawem projekty pomocy, których realizacja została rozpoczęta przed złożeniem jakiegokolwiek wniosku o pomoc.

Zgodność

- (56) Ani władze włoskie, ani zainteresowana strona nie polemizowały jednoznacznie z wątpliwościami wyrażonymi przez Komisję w pismach o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego z dnia 3 lutego 2004 r. i 22 listopada 2006 r. W konsekwencji Komisja potwierdza swą ocenę, podsumowaną poniżej.
- (57) Jak stwierdzono wcześniej, przynajmniej 28 projektów inwestycyjnych zostało rozpoczętych w momencie, w którym nie mogły być objęte pomocą w ramach przedmiotowego programu.
- (58) Wytyczne z 1998 r. stanowią, że wszystkie wnioski o pomoc muszą być złożone przed rozpoczęciem realizacji projektu.
- (59) Wymóg ten został również potwierdzony decyzją Komisji z roku 1998 o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego we Włoszech – region Sardynia (N 272/98), która stanowi w jednoznaczny sposób, że beneficjenci muszą złożyć wniosek o pomoc przed datą rozpoczęcia realizacji projektów.
- (60) Ponadto, w ramach realizacji stosownych środków przed wejściem w życie wytycznych z 1998 r., władze włoskie przekazały Komisji uchwałę nr 33/4 z dnia 27 lipca 2000 r., która w art. 6 określa w jednoznaczny sposób kwalifikowalność kosztów poniesionych po złożeniu wniosku o dofinansowanie.
- (61) Należy pamiętać, że zasada konieczności pomocy jest generalną zasadą uznaną przez Trybunał w wyroku wydanym w sprawie Philip Morris ⁽²⁾ i że stanowi ona bez wątpienia kluczowy element dla określenia kwalifikowalności inwestycji zrealizowanych przez przedsiębiorstwa w ramach pomocy zgodnie z wytycznymi z 1998 r. Zarówno ww. decyzja Komisji, jak i wytyczne stanowią, że wniosek o dofinansowanie musi być złożony przed rozpoczęciem realizacji projektów.

⁽¹⁾ „Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki ogólne lub szczególne w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszego Traktatu lub z działań instytucji Wspólnoty. Ułatwiają one Wspólnocie wypełnianie jej zadań. Powstrzymują się one od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów niniejszego Traktatu”.

⁽²⁾ Sprawa 730/79, *Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji*, Rec. 1980, s. 2671, pkt 17 wyroku: „... skutkowałoby pozwoleniem na dokonywanie przez państwa członkowskie wypłat, które służyłyby poprawie sytuacji przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy, nawet jeśli nie są one konieczne dla osiągnięcia celów, ustanowionych w art. 92 ust. 3”.

- (62) Władze włoskie zauważyły, że system państwowy stworzył uzasadnione oczekiwania co do prawa do otrzymywania dotacji jedynie na podstawie wniosku o pomoc, niezależnie od faktu, czy realizacja projektów już się rozpoczęła.
- (63) Komisja nie uważa powyższego argumentu za wystarczający, gdyż analizowana decyzja o zatwierdzeniu programu pomocy regionalnej jednoznacznie stanowi, że wniosek o pomoc musi być przedstawiony przed datą rozpoczęcia realizacji projektu.
- (64) Ponadto uchwała nr 33/6 nie została przekazana Komisji przed złożeniem skargi. Została ona przekazana dopiero w nocy nr 5245 z dnia 22 kwietnia 2003 r. w ramach procedury wszczętej po wpłynięciu skargi (CP 15/2003). Z tego też względu argument o uzasadnionych oczekiwaniach podniesiony przez władze włoskie jest nie do przyjęcia, ponieważ Komisja nie dała szczególnych gwarancji ww. władzom ani zainteresowanym osobom trzecim, które w efekcie nie mogły żywić uzasadnionych oczekiwań dotyczących niespełnienia ww. warunku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uprawnienie do powołania się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań przysługuje podmiotowi gospodarczemu, w którym dana instytucja wzbudziła uzasadnione nadzieje [...]. Z drugiej strony, nikt nie może wskazywać na naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, w braku szczególnych zapewnień ze strony administracji wspólnotowej⁽¹⁾.
- (65) Komisja uznaje również za niezasadne argumenty, przedstawione przez władze włoskie, zgodnie z którymi warunek dotyczący efektu zachęcającego zostaje zachowany w przypadku, gdy beneficjent przedstawił wniosek o pomoc przed rozpoczęciem prac, w obrębie innego programu pomocy regionalnej.
- (66) Komisja stwierdza, że przenoszenie efektu zachęcającego z jednego programu na drugi nie jest możliwe; dlatego też decyzja przedsiębiorstwa o przedstawieniu wniosku w ramach jednego lub innego programu nie może być zaakceptowana jako wystarczający powód świadczący o przestrzeganiu zasady efektu zachęcającego. Ponadto same władze włoskie stwierdziły (zob. motyw 43), że beneficjent nie może przedstawić więcej niż jednego wniosku w obrębie różnych programów pomocy na rzecz tego samego projektu, podkreślając jednocześnie, że program pomocy regionalnej określony w ustawie regionalnej nr 9 z 1998 r. (pomoc państwa N 272/98) oraz program państwowy pomocy regionalnej określony w ustawie nr 488 z 1992 r. (pomoc państwa N 715/99) wykluczają się wzajemnie.
- (67) Komisja uznaje również za niezasadne argumenty wysunięte przez władze państwowe, według których efekt zachęcający ma miejsce w sytuacji, gdy dotacje są konieczne do spłaty pożyczek bankowych zabezpieczających okres pomiędzy poniesieniem kosztów a udzieleniem pomocy. Gotowość podmiotu gospodarczego do rozpoczęcia realizacji projektu i zaciągnięcia pożyczek w celu pokrycia kosztów nie dowodzi w żaden sposób, że pomoc jest konieczna do kontynuacji projektu lub że gwarantuje efekt zachęcający do realizacji projektu, który w przeciwnym razie nie zostałby nigdy zrealizowany. Można nawet stwierdzić, że gotowość podmiotu gospodarczego do rozpoczęcia prac i podjęcia ryzyka związanego z projektem, bez przedstawienia wcześniej wniosku o pomoc w ramach przedmiotowego programu, świadczy o tym, że pomoc ta nie jest niezbędna do zaistnienia wspomnianego wcześniej efektu zachęcającego.
- (68) Na koniec, Komisja nie uznaje za zasadne argumentów wysuniętych przez stronę włoską w odniesieniu do zasady *de minimis*, gdyż zasada ta nie może być stosowana dla uniknięcia ustanowionego w wytycznych obowiązku przedstawienia wniosku o pomoc przed rozpoczęciem realizacji projektu w celu realizacji zasady efektu zachęcającego. W istocie właściwa kwota pomocy, którą należy rozpatrywać, powinna dotyczyć całego projektu, a nie tylko części pomocy udzielonej przed złożeniem wniosku o dofinansowanie. Komisja nie może zatem przychylić się do wniosku o uznanie za kwalifikowalne prac inwestycyjnych rozpoczętych na podstawie zasady *de minimis* w celu spełnienia norm określonych przez wytyczne. Co więcej, przy obliczaniu progów *de minimis* władze włoskie nie rozpatrywały projektów w całości, a ten sam beneficjent mógł uzyskać pomoc *de minimis* z różnych źródeł, czego, jak się wydaje, władze włoskie nie wzięły pod uwagę.
- (69) Podsumowując, według Komisji władze włoskie nie wykazały, że pomoc była udzielana zgodnie z zasadami określonymi w decyzji zatwierdzającej. Poza tym, zakładając nawet, że wsparcie miało charakter pomocy operacyjnej, nie powinna ona być uznawana za pomoc zgodną z przepisami. Prawdą jest, że na mocy wytycznych z 1998 r. pomoc operacyjna może zostać udzielona, w drodze wyjątku, w kwalifikujących się regionach, zgodnie z odstępstwem, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE. Sardynia figurowała wśród kwalifikujących się regionów, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a), w latach 1998–2006. Jednakże z wyjątkiem pomocy *de minimis*, w obrębie przedmiotowego programu nie zaaprobowano pomocy operacyjnej. Ponadto w ramach niniejszego postępowania władze włoskie nie dostarczyły dowodów, że pomoc była potrzebna dla wsparcia rozwoju regionalnego lub jego środowiska naturalnego, i nie wykazały, że pomoc była proporcjonalna do niedoborów, które miała pokryć.

⁽¹⁾ Sprawy połączone T-132/96 i T-143/96, *Freistaat Sachsen i inni przeciwko Komisji*, Rec. 1999, s. II-3663, pkt 300.

- (70) Ponadto władze włoskie nie zdołały wykazać zasadności żadnego argumentu wskazującego, że przedmiotowa pomoc mogła być zgodna z innymi postanowieniami Traktatu WE, normami dotyczącymi pomocy państwa ani innymi rozporządzeniami, regulacjami lub wytycznymi.
- (71) Komisja nie znalazła również żadnych podstaw prawnych do zaakceptowania pomocy. Jak zostało to wykazane wcześniej, w przypadku omawianego środka nie można skorzystać z odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit c) Traktatu WE zezwalającego na udzielenie pomocy przeznaczonej na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. W niniejszym przypadku nie mają też zastosowania odstępstwa określone w art. 87 ust. 2 Traktatu WE dotyczące pomocy o charakterze społecznym udzielanej indywidualnym odbiorcom, ani pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, ani też pomocy przyznawanej gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec. Dlatego też nie można uznać, że środek ten stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub że ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Włoch, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE. Na koniec należy stwierdzić, że środek ten nie ma też na celu wspierania kultury ani zachowania dziedzictwa kulturowego, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE.
- (72) Z tego względu Komisja uznaje za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną ewentualnie na rzecz projektów, których realizacja rozpoczęła się przed złożeniem wniosku o pomoc w obrębie programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego na Sycylii, przyjętego przez Komisję w roku 1998 (sprawa N 272/98), wdrożonego na mocy uchwały nr 33/6 oraz na podstawie pierwszego zaproszenia do składania wniosków.
- (73) Określona powyżej opinia o niezgodności ma również zastosowanie w przypadku każdej pomocy udzielonej na rzecz projektów, w których koszty kwalifikowalne zostały poniesione przed złożeniem wniosku o pomoc, na podstawie stosownych środków wykonawczych obowiązujących w momencie składania wniosku, przewyższających kwotę *de minimis*, która mogła być przyznana beneficjentowi w rozpatrywanym momencie, obliczoną zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 69/2001.
- 8. WNIOSKI**
- (74) Komisja stwierdza, że Włochy udzieliły rozpatrywanej pomocy w sposób niezgodny z prawem, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (75) Na podstawie własnej oceny Komisja stwierdza, że pomoc udzielona na ww. projekty w ramach programu „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu pomocy N 272/98”, na podstawie pierwszego zaproszenia do składania wniosków i uchwały nr 33/6, nie spełnia warunków określonych w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r. Środek został przyznany w sposób niezgodny z prawem i z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE oraz art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.
- (76) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisja, w oparciu o art. 87 Traktatu WE, nakazuje beneficjentowi odzyskanie pomocy udzielonej niezgodnie z prawem i zasadami wspólnego rynku, zgodnie z art. 88 Traktatu WE. Praktyka ta została potwierdzona w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.
- (77) Włochy są zatem zobowiązane do zastosowania wszystkich niezbędnych środków w celu odzyskania pomocy udzielonej beneficjentom. W związku z powyższym, w przeciągu czterech miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, Włochy będą musiały zwrócić się do beneficjentów o zwrot udzielonej pomocy.
- (78) Na podstawie art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do pomocy, która ma być odzyskana, zgodnie z decyzją o odzyskaniu, należy doliczyć odsetki, ustalone na podstawie stosownej stopy procentowej określonej przez Komisję. Odsetki zaczynają być naliczane od dnia uruchomienia niezgodnie z prawem pomocy na rzecz beneficjenta do dnia odzyskania należności.
- (79) Odsetki są naliczane zgodnie z postanowieniami określonymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾. W tym celu Komisja zwraca się do Włoch o zobowiązanie beneficjentów programu, w przeciągu czterech miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji, do zwrotu pomocy wraz z odsetkami w sposób określony powyżej.
- (80) Komisja zobowiązuje Włochy do dostarczenia wymaganych informacji w formie kwestionariusza przedstawionego w załączniku do niniejszej decyzji, w którym należy wypełnić rubryki dotyczące poszczególnych beneficjentów oraz przedstawić w jasny sposób środki przewidziane lub już zrealizowane w celu bezzwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy udzielonej przez państwo w sposób niezgodny z prawem. Komisja zwraca się do Włoch o dostarczenie w przeciągu dwóch miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji wszystkich dokumentów potwierdzających rozpoczęcie procedury odzyskania od beneficjentów pomocy udzielonej w sposób niezgodny z prawem (w tym okólników, nakazy odzyskania środków itd.),

(¹) Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, udzielona na mocy ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r., wdrożonej w sposób niezgodny z prawem przez Włochy na mocy uchwały nr 33/6 oraz pierwszego zaproszenia do składania wniosków, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku, chyba że beneficjent pomocy złożył wniosek o pomoc w obrębie przedmiotowego programu przed rozpoczęciem prac w ramach projektu początkowych inwestycji.

Artykuł 2

1. Republika Włoska przystępuje do odzyskania od beneficjentów pomocy udzielonej niezgodnie z wymogami w ramach programu, o którym mowa w art. 1.

2. Kwota do odzyskania obejmuje odsetki naliczone od daty udostępnienia przedmiotowych kwot beneficjentom do dnia skutecznego ich odzyskania.

3. Zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 i rozporządzenia (WE) nr 271/2008 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004 naliczone odsetki mają charakter złożony.

4. Republika Włoska anuluje wszystkie wypłaty pomocy realizowane aktualnie w ramach programu określonego w art. 1, począwszy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Odzyskanie pomocy udzielonej w ramach programu określonego w art. 1 jest bezzwłoczne i skuteczne.

2. Republika Włoska zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Republika Włoska przekaże następujące informacje:

- wykaz beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programu określonego w art. 1, oraz łączną kwotę pomocy otrzymanej przez każdego z tych beneficjentów w ramach programu. Wymagane informacje zostaną przekazane w formie kwestionariusza, zamieszczonego w załączniku do niniejszej decyzji;
- łączną kwotę (kapitał i odsetki), do odzyskania od każdego beneficjenta;
- szczegółowy opis środków zastosowanych i przewidzianych w celu wykonania postanowień niniejszej decyzji;
- dokumentację poświadczającą nałożenie na beneficjentów obowiązku zwrotu pomocy.

2. Republika Włoska informuje Komisję o postępie w realizacji środków krajowych przyjętych w celu wypełnienia postanowień niniejszej decyzji, do czasu całkowitego odzyskania pomocy udzielonej w ramach programu określonego w art. 1. Republika Włoska niezwłocznie przekazuje, na zwykły wniosek Komisji, informacje dotyczące środków zastosowanych i przewidzianych w celu realizacji postanowień niniejszej decyzji.

3. Republika Włoska przedstawia również szczegółowe informacje na temat kwoty pomocy i odsetek już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące realizacji przepisów decyzji Komisji C 1/2004**1. Łączna liczba beneficjentów i łączna kwota pomocy do odzyskania**

1.1. Metoda obliczenia kwoty pomocy do odzyskania od poszczególnych beneficjentów:

- kapitał,
- odsetki.

1.2. Łączna kwota do odzyskania z tytułu pomocy udzielonej w sposób niezgodny z prawem w ramach niniejszego programu (ekwiwalent dotacji brutto, wg cen z ...):

1.3. Łączna liczba beneficjentów, od których należy odzyskać pomoc udzieloną w sposób niezgodny z prawem w ramach niniejszego programu:

2. Procedury już wdrożone lub przewidziane w celu odzyskania pomocy

2.1. Procedury już wdrożone lub przewidziane w celu bezzwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy. W odpowiednich przypadkach należy wskazać podstawę prawną wdrożonych lub przewidzianych procedur:

2.2. Data zakończenia procedury odzyskiwania pomocy:

3. Informacje o poszczególnych beneficjentach

W poniższej tabeli należy podać dane każdego beneficjenta, od którego należy odzyskać pomoc udzieloną w sposób niezgodny z prawem w ramach programu.

Tożsamość beneficjenta	Łączna kwota pomocy uzyskanej w ramach programu (°)	Łączna kwota pomocy do odzyskania (°) (kapitał)	Łączna kwota zwrócona (°)	
			Należność główna	Odsetki

(°) Kwota w milionach, w walucie narodowej.